

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **F. B.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2012, č. j. KUJI 10463/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný podle § 16a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, potvrdil postup povinného subjektu – Městského úřadu Moravské Budějovice, odboru výstavby a územního

plánování (dále též „stavební úřad“), při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 24. 11. 2011.

[2] V odůvodnění rozhodnutí žalovaný po rekapitulaci postupu městského úřadu při vyřizování žalobcovy žádosti o informace dospěl k závěru, že přístup k informacím, tedy k existujícím, zaznamenaným údajům, nelze zaměňovat s přístupem k názorům povinného subjektu. Zákon o svobodném přístupu k informacím se vztahuje pouze na poskytování informací, které v době podání žádosti objektivně existují a jsou v dispozici povinného subjektu. Informační povinnost dle uvedeného zákona se netýká poskytování názorů, analýz, stanovisek apod., tedy takových údajů, které by povinný subjekt vytvářel na základě podané žádosti. Povinný subjekt nemá v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím povinnost sdělovat a vysvětlovat žadateli svůj názor na konkrétní záležitost, není povinen odůvodňovat žadateli svoje postoje a názory. Jako dotaz na názor lze přitom kvalifikovat i žádosti o poskytování právních stanovisek a výkladů. V případě obou částí žalobcovy žádosti týkající se postupu městského úřadu při vydávání usnesení ze dne 8. 11. 2011, sp. zn. OVUP/3304/2011/Ha, se jedná o dotazy na názor. Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se ovšem povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Městský úřad přitom nad rámec povinností stanovených zákonem reagoval na obě části žalobcovy žádosti a žalobci připisy ze dne 7. 12. 2011 a 23. 1. 2012 sdělil příslušné skutečnosti. K postupu městského úřadu žalovaný ještě dodal, že sice nedodržel lhůtu danou § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, nicméně podání žalobce vyřídil po lhůtě, nebylo tedy třeba přijímat žádné nápravné opatření.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Uvedl, že dne 31. 1. 2011 bylo na základě žádosti nového majitele sousedního pozemku zahájeno územní řízení ve věci umístění stavby oplocení a skladu zahradního nářadí (zahradní chatky) na pozemcích souseda. Řízení bylo u stavebního úřadu vedeno pod sp. zn. OVUP/3304/2011/Ha. Žalobce se dle § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), coby majitel sousedních pozemků stal účastníkem územního řízení. V řízení předložil důkazy prokazující, že mezi pozemky žalobce a pozemky souseda není doposud oprávněnou geodetickou organizací obnovena původní hranice, která se zde nacházela před výstavbou vodovodního řádu na trase Vranovská přehrada – Dukovany – Třebíč, a dále, že v katastru nemovitostí jsou špatně evidovány žalobcovy pozemky, neboť neexistuje rozhodnutí, jímž by byl zbaven vlastnického práva k části svých pozemků (o výměře 145 m²), a přitom v katastru nemovitostí jsou tyto pozemky vedeny na jiné majitele. Stavební úřad dne 8. 6. 2011 rozhodl o umístění stavby oplocení na hranici mezi pozemky. V rozhodnutí ovšem nepřihlédl k důkazům žalobce. K odvolání žalobce odvolací orgán zrušil výrok II. rozhodnutí stavebního úřadu, jímž byla stavba oplocení umístěna, a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

[4] Dne 8. 11. 2011 vydal stavební úřad pod sp. zn. OVUP/3304/2011/Ha usnesení, v němž mimo jiné uvedl, že „[o]d hranic pozemků parc. č. 2583/1 a 2583/2 bude oplocení vzdáleno 1,0 m“. Stavební úřad tak opět porušil základní pravidla správního řízení, nepřihlédl totiž k obsahu správního spisu. Ve spisu není a) dokument, který by dokazoval, že v terénu mezi

pozemky je obnovena (vytýčena) původní hranice, b) dohoda o hranici mezi pozemky, c) rozhodnutí, jímž byl žalobce zbaven vlastnických práv k části svých pozemků, které katastr nemovitostí eviduje na jiné majitele. Ve spisu se nachází pouze dohoda o dočasném oplocení mezi pozemky ze dne 28. 9. 2011. V terénu není vyznačena hranice mezi pozemky. Postavit oplocení ve vzdálenosti 1 m od hranice mezi pozemky tak nelze.

[5] V usnesení stavebního úřadu nebylo uvedeno, z jakého důvodu správní orgán nepřihlédl k důkazům, které žalobce v řízení uvedl na podporu svých tvrzení a které se nacházejí ve správním spisu. Jako účastník správního řízení proto žalobce využil svého práva daného zákonem o svobodném přístupu k informacím a stavebnímu úřadu podal žádost o informaci ze dne 24. 11. 2011. V ní požádal o informaci, která měla být uvedena v usnesení ze dne 8. 11. 2011, tedy o informaci, z jakého důvodu nebylo v předmětném usnesení přihlédnuto k jeho námitkám a předloženým důkazům.

[6] V písemném sdělení stavebního úřadu ze dne 7. 12. 2011 žalobci nebyla požadovaná informace poskytnuta. Žalobce proto podal stížnost ze dne 6. 1. 2012. Tuto stížnost však stavební úřad v rozporu s § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím nezaslal nadřízenému orgánu. Žalobce tedy podal stížnost ze dne 2. 2. 2012. (V mezidobí, dne 19. 12. 2011, vydal stavební úřad v řízení vedeném pod sp. zn. OVUP/3304/2011/Ha usnesení o zastavení řízení, ani v něm však neuvedl, proč nepřihlédl k žalobcovým námitkám a předloženým důkazům.)

[7] Žalobce má jako účastník správního řízení právo být informován, z jakého důvodu správní orgán v rozhodnutí nepřihlédl k jeho námitkám a předloženým důkazům. Tato informace však žalobci poskytnuta nebyla. Není přitom žádný zákonný důvod pro odepření informací požadovaných v žádosti ze dne 24. 11. 2011 a ve stížnosti ze dne 2. 2. 2012. Požadované informace nespádají pod žádnou ze zákonných výjimek uvedených v § 7 až § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím.

[8] S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[9] Ve vyjádření k žalobě žalovaný v první řadě postup správních orgánů při vyřizování žalobcovy žádosti o informace. V této souvislosti konstatoval, že povinný subjekt nedodržel lhůtu, v níž měl dle § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím naložit se stížností žalobce ze dne 6. 1. 2012. Tato lhůta končila dnem 13. 1. 2012, povinný subjekt však žalobci odpověděl až přípisem ze dne 23. 1. 2012, proti čemuž se žalobce ohradil další stížností ze dne 2. 2. 2012. Za této situace žalovaný neshledal potřebným přijmout nějaké nápravné opatření. Ostatně zákon o svobodném přístupu k informacím takovou možnost nadřízenému orgánu ani neposkytuje.

[10] Dále se žalovaný zabýval samotnou podstatou věci. Uvedl, že povinný subjekt se k dotazům žalobce ve svých přípisech vyjádřil, učinil tak však nad rámec informační povinnosti. Dotazy formulované žalobcem lze totiž podřadit pod § 2 odst. 4 zákona

o svobodném přístupu k informacím. V dostupné literatuře panuje shoda v tom, že zákon o svobodném přístupu k informacím se nevztahuje na poskytování právních výkladů, názorů, rešerší, analýz apod., tedy takových informací, které by povinný subjekt musel vytvořit na základě žádosti. Pokud povinný subjekt určitou informaci vytvořil, existuje v materiální podobě a má ji v dispozici, poskytne ji na základě žádosti žadateli. Povinný subjekt je v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím povinen poskytnout žadateli zaznamenaný výstup (např. rozhodnutí), nikoliv však vytvářet na základě žádosti právní analýzu svého postupu ve věci.

[11] Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

[12] Na vyjádření žalovaného k žalobě zareagoval žalobce podáním ze dne 24. 8. 2012. Uvedl zejména, že žalovaný nepřihlédl ke skutečnému obsahu žaloby. Stavební úřad porušil zásady správního řízení, což žalobce vedlo k podání žádosti o poskytnutí informací. Na tuto žádost povinný subjekt odpověděl poukazem na § 86 stavebního zákona. Neposkytl tedy informaci vztahující se k položené otázce. V rámci stížnosti ze dne 6. 1. 2012 žalobce požádal o další informaci. Ani s touto žádostí se povinný subjekt nevypořádal v kontextu dřívějších podání. Pouze žalobce ujistil, že úmyslem správního řízení nebylo poškodit jeho vlastnická práva., a dále jej informoval o evidenci katastru nemovitostí a jeho roli v předmětném řízení.

[13] Dále žalobce konstatoval, že jeho žádosti o poskytnutí informací nemají charakter žádosti o poskytnutí právní analýzy, názorů, rešerší apod. Stavební úřad se v odůvodnění usnesení o přerušení řízení nevypořádal se žalobcem doloženými skutečnostmi a důkazy. Jak přitom plyne z judikatury, výjimky z práva na poskytnutí informace je třeba vykládat restriktivně. Žadatel má právo na poskytnutí i takové informace, kterou povinný subjekt nemá fyzicky k dispozici, ačkoli by ji mít měl. Žalobce požadoval pouze poskytnutí informací, které měl mít povinný subjekt k dispozici.

V. Jednání konané dne 25. 3. 2014

[14] Žalobce při jednání nad rámec žalobních tvrzení uvedl, že původní rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby plotu je nicotné, neboť je nelze vykonat. Hranice mezi pozemky totiž neexistuje. Není tak zřejmé, jak mohl žalovaný toto nicotné rozhodnutí zrušit. Dodal, že jeho žádosti o informace směřovaly k tomu, aby se konečně dozvěděl přesné důvody postupu stavebního úřadu.

[15] Žalovaný odkázal na svoje již dříve písemně uplatněná tvrzení.

VI. Právní hodnocení soudu

[16] Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející postup povinného subjektu, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

VI. a) Skutkový stav

[17] Jak vyplynulo ze správního a soudního spisu, stavební úřad usnesením ze dne 8. 11. 2011, č. j. MUMB/OVUP/42108/2011, sp. zn. OVUP/3304/2011/Ha, přerušil do 9. 12. 2011 územní řízení zahájené žádostí M. S. ze dne 31. 1. 2011 o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „*oplocení pozemku*“ na pozemcích parc. č. 2572/1, 2577/1, a 2578/1 v katastrálním území Moravské Budějovice. V odůvodnění tohoto usnesení stavební úřad uvedl, že dne 8. 6. 2011 rozhodl o umístění stavby. Výrok II. tohoto rozhodnutí však byl k odvolání zrušen odvolacím orgánem a věc vrácena k novému projednání. Rozhodnutí odvolacího orgánu bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 19. 9. 2011. Dne 30. 9. 2011 žadatel požádal o vydání územního souhlasu pro stavbu „*oplocení pozemku*“ na pozemcích parc. č. 2572/1, 2577/1, a 2578/1 v katastrálním území Moravské Budějovice, a doložil dohodu s vlastníkem sousedního pozemku. Stavební úřad následně vydal územní souhlas, v němž mimo jiné konstatoval, že „*[z]áměrem žadatele je realizovat oplocení pozemku p. č. 2572/1, 2578/1, 2577/1. Oplocení bude navazovat na stávající oplocení na parcele č. 2571/1. Oplocení bude realizováno na pozemcích stavebníka (žadatele), nebude přesahovat na sousední pozemky. Od hranic pozemků parc. č. 2583/1 a 2583/2 bude oplocení vzdáleno 1,0 m. [...]*“. Dne 4. 11. 2011 obdržel stavební úřad od odvolacího orgánu spisový materiál. Poté posoudil dokumentaci územního řízení a ověřený situační plán vydaného územního souhlasu a dospěl k závěru, že v rozsahu oplocení pozemku, které bylo povoleno územním souhlasem ze dne 30. 9. 2011, č. j. MUMB/OVUP/35158/2011, nelze rozhodovat opakovaně. Proto musí být přepracována dokumentace územního řízení, aby bylo možné záměr nadále v územním řízení projednávat. Z tohoto důvodu stavební úřad žadatele vyzval, aby dokumentaci územního řízení ve lhůtě 9. 12. 2011 doplnil a současně přerušil řízení.

[18] Dne 24. 11. 2011 požádal žalobce stavební úřad o poskytnutí informace: „*Z jakého důvodu nebylo v usnesení ze dne 08. listopadu 2011 sp. zn.: OVUP/3304/2011/Ha (dále jen „Usnesení z 08.11. 2011 sp. zn. OVUP/3304/2011/Ha“) přihlédnuto ke skutečnosti, že v terénu mezi pozemkem p. č. 2578/1 a pozemky p. č. 2583/1, 2583/2 není doposud obnovena oprávněnou geodetickou organizací původní hranice, která se zde nacházela před výstavbou vodovodního řádu na trase Vranovská přehrada – Dukovany – Třebíč*“. V žádosti žalobce dále uvedl, že hranice mezi pozemky není vytýčena, což „*vylučuje možnost uvedenou v Usnesení z 08. 11. 2011 sp. zn. OVUP/3304/2011/Ha, kde je uvedeno, cituji: „Od hranic pozemků p. č. 2583/1 a 2583/2 bude oplocení vzdáleno 1,0 m.*““. Na skutečnost nevytýčené hranice žalobce poukazoval ve správním řízení. Tato skutečnost také byla jedním z důvodů k uzavření dohody o dočasném postavení oplocení mezi pozemkem parc. č. 2578/1 a pozemky parc. č. 2583/1 a 2583/2, uzavřené dne 28. 9. 2011 s M. S.

[19] Dne 12. 12. 2011 žalobce obdržel přípis stavebního úřadu coby povinného subjektu ze dne 7. 12. 2011, č. j. MUMB/OVUP/48092/2011, sp. zn. OVUP/45145/2011/Ha, označený jako „*Informace*“. Povinný subjekt uvedl, že na základě žádosti podané žalobcem dne 24. 11. 2011 poskytuje informaci. Sdělil, že zákonodárce v § 86 stavebního zákona konkrétně vymezil, jaké podklady připojí k žádosti žadatel o vydání územního rozhodnutí. Protokol o vytýčení hranice vypracovaný oprávněnou geodetickou organizací není v tomto ustanovení stavebního zákona uveden. Stavební úřad tedy předložení tohoto protokolu nemůže v územním řízení vyžadovat, přestože to žalobce požadoval. Dle předložené dokumentace zpracované oprávněnou osobou dle vyhlášky č. 503/2006 Sb., bude oplocení umístěno na

pozemku žadatele. Stavební úřad nemůže předjímat, zda žadatel navrhovanou stavbu postaví v rozporu se stavebním rozhodnutím, popř. územním souhlasem. Požadavky na předložení konkrétních podkladů jsou uvedeny přímo ve stavebním zákoně. Tento výčet nemůže stavební úřad rozšiřovat. Závazným podkladem pro stavební úřad je evidence katastru nemovitostí. Stavební úřad tedy vycházel ze stavu evidovaného v současnosti v katastru nemovitostí.

[20] V reakci na tento přípis žalobce dne 6. 1. 2012 podal povinnému subjektu stížnost na neposkytnutí požadované informace dle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Uvedl, že mu nebyla poskytnuta požadovaná informace. Ani ve sdělení ze dne 7. 12. 2011 nebylo přihlédnuto k důkazům předloženým ve správním řízení a dokazujícím špatnou evidenci předmětných pozemků v katastru nemovitostí. Nebyla též prokázána existence rozhodnutí, jímž by byl žalobce zbaven vlastnických práv k části pozemků parc. č. 2583/1 a 2583/2 o výměře 145 m². Nebylo též přihlédnuto k mezinárodním smlouvám zaručujícím ochranu vlastnictví. Stavební úřad pak v územním řízení porušil základní zásady správního řízení. Závěrem žalobce požádal, aby mu byly poskytnuty tyto informace: „1) Z jakého důvodu se správní úřad nevypořádal v Usnesení z 08. 11. 2011 sp. zn. OVUP/3304/2011/Ha s mými námitkami a předloženými důkazy, které dokazují, že v terénu mezi pozemkem p. č. 2578/1 a pozemky p. č. 2583/1, 2583/2 není doposud obnovena oprávněnou geodetickou organizací původní hranice, která se zde nacházela před výstavbou vodovodního řádu na trase Vranovská přehrada – Dukovany – Třebíč? 2) Z jakého důvodu nebylo ve Sdělení z 07. 12. 2011 sp. zn. OVUP/45145/2011/Ha přihlédnuto k článku 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě, kterého jsem se dovolával ve správním řízení?“

[21] Dne 26. 1. 2012 žalobce obdržel přípis povinného subjektu ze dne 23. 1. 2012, č. j. MUMB/OVUP/2291/2012, sp. zn. OVUP/45145/2011/Ha, označený jako „Informace“. Povinný subjekt uvedl, že poskytuje informace na základě stížnosti na neposkytnutí požadované informace a žádosti o poskytnutí informace. K bodu č. 1) žádosti konstatoval, že předmětem usnesení ze dne 8. 11. 2011 bylo přerušení vedeného územního řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu. Stavební úřad tak učinil procesní krok pro zajištění podkladů pro řádné posouzení záměru žadatele. Po žadateli může stavební úřad vyžadovat pouze podklady stanovené zákonem. Usnesením o přerušení řízení stavební úřad nerozhodoval o věci, proto se nevypořádal s námitkami uplatněnými v průběhu správního řízení. K bodu č. 2) žádosti pak uvedl, že probíhající správní řízení nebylo vedeno v úmyslu zbavit kteréhokoliv z účastníků vedeného řízení majetku nebo odepřít mu právo pokojně užívat svůj majetek. Pro potřeby vedeného řízení je zásadní evidence katastru nemovitostí. K posouzení okolností změny výměry operátu není stavební úřad věcně příslušný.

[22] Žalobce následně podáním ze dne 2. 2. 2012 poukázal na nedodržení § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť požadovaná informace nebyla poskytnuta do 7 dnů poté, co povinný subjekt obdržel stížnost. V této souvislosti žalobce uvedl, že trvá na předložení stížnosti nadřízenému orgánu.

[23] Na základě tohoto podání povinný subjekt předložil stížnost žalovanému, který o ní rozhodl žalobou napadeným a již výše citovaným rozhodnutím ze dne 23. 2. 2012.

VI. b) Právní posouzení

[24] Pokud jde o vlastní právní posouzení, nutno v prvé řadě uvést, že soud si plně uvědomuje složitost řešení často velmi spleťtých sporů ohledně vymezení vlastnického práva, potažmo sporů sousedských, s nimiž je v zásadě každodenně konfrontován. V nyní projednávané věci je podstatný samotný předmět řízení, jímž je posouzení zákonnosti postupu správních orgánů při vyřizování žalobcovy žádosti o informace, nikoli posouzení postupu stavebního úřadu v územním řízení. Zde je nutno odlišit účel a cíl řízení a postupů dle stavebního zákona s jeho systémem opravných prostředků s možným soudním přezkumem, řízení vedených soudy ohledně sporů o vymezení vlastnictví, a úpravy práva na přístup k informacím. Právo na přístup k informacím totiž neslouží jako specifická forma opravného prostředku proti rozhodnutím či postupům správních orgánů.

[25] Soud se zcela ztotožnil s postupem i závěry žalovaného. Na přílehlavé odůvodnění rozhodnutí žalovaného soud výslovně odkazuje.

[26] Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006, č. j. 5 As 3/2006-70 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), právo na informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím je možno označit za prostředek realizace hmotného práva, přičemž z ničeho nelze dovodit, že jej nemůže využít i účastník řízení, z něhož má být informace poskytnuta.

[27] Tak tomu bylo i v dané věci, kdy se žalobce coby účastník územního řízení domáhal po stavebním úřadu informací týkajících se důvodů vydaného usnesení o přerušení předmětného řízení. Stavební úřad v souladu s citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu na žalobcovu žádost o poskytnutí informace reagoval přípisem ze dne 7. 12. 2011. Následně se sice dopustil pochybení, neboť po podání stížnosti žalobcem nekonal ve lhůtě stanovené § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím. Tato vada ovšem neměla vliv na zákonnost postupu povinného subjektu, který se po uplynutí předmětné lhůty pokusil žalobci požadovanou informaci poskytnout přípisem ze dne 23. 1. 2012, ani na rozhodnutí žalovaného o stížnosti. Ve věci je totiž podstatné, že na žalobcem požadované informace zcela dopadá zákonná výluka z povinnosti poskytovat informace dle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Povinný subjekt tak informace poskytoval nad rámec své zákonné povinnosti.

[28] Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

[29] Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86, ve věci „*Oživení, o. s.*“ (publ. pod č. 2128/2010 Sb. NSS), a ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011-70 (publ. pod č. 2493/2012 Sb. NSS), ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím upravuje tři samostatné okruhy situací. Jejich jednotícím prvkem je, že se týkají žádosti o informace, které dosud neexistují, a povinný subjekt by je musel teprve vytvořit, aby mohl žádosti vyhovět. Předmětné ustanovení je přitom třeba vykládat dle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení

právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, již povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat apod.

[30] V nyní projednávané věci ovšem žalobce fakticky požadoval, aby stavební úřad zpětně právně posoudil svůj postup z hlediska dostatečnosti odůvodnění usnesení o přerušení územního řízení. Jak je ovšem uvedeno již výše, práva dle zákona o svobodném přístupu k informacím neslouží coby forma opravného prostředku proti postupu správního orgánu ve správním řízení. Měl-li žalobce za to, že stavební úřad postupoval nesprávně, nic mu nebránilo podat proti usnesení o přerušení řízení odvolání (o čemž byl též řádně poučen). Dospěl-li by odvolací orgán k závěru o nedostatečnosti odůvodnění usnesení stavebního úřadu, mělo by to zajisté své procesní dopady. Důvody pro vydání procesního rozhodnutí nelze po správním orgánu vyžadovat cestou žádosti o poskytnutí informace. Taková žádost je právě oním dotazem na názor či žádostí o vytvoření právní analýzy, a současně nutí správní orgán vytvářet novou informaci. Nelze se tak ztotožnit s tvrzením žalobce, že se jedná o informaci, kterou měl mít správní orgán k dispozici, ani s jeho názorem, že žalovaný vyložil § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím extenzivním způsobem.

VII. Závěr a náklady řízení

[31] Soud tedy shledal žalobcovy námitky nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, a proto zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[32] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný správní orgán, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. března 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu